

mille, som har været saa ulykkelig at miste sin Forsørger og maaskee i Forveien har siddet i temmelig daarlige Omstændigheder, kommer nu i en langt større Forlegenhed derved, at de skulle udrede saa store Summer, som i denne Henseende fordres. Endelig skal jeg bemærke, at der, saavidt jeg skjønner, ikke i Lovgivningen findes nogen Bestemmelse, som er til Hindrer for, at en Skifteforvalter kan drage et Boes Behandling ud i det Uendelige, og saaledes i høj Grad skade Boets Interessenter, og endelig, hvor let kommer ikke Skifteforvalterens Interesse i Strid med Boets, hvis Lary han dog egentlig er sat til at varetage. Paa Grund heraf antager jeg, at idetmindste Auctionsholderiet aldeles burde adskilles fra Skifteforvaltningen. Hvad nu det saa forhadte Sportelreglement angaaer, saa er det vitterligt for Mange, idetmindste for mig, at det er af en saa vag og usikker Bestaafenhed, at den mindre redelige Skifteforvalter let kan begaae Svig, uden at kunne blive dragen til Ansvar derfor. Naar for Exempel en Skifteforvalter forlanger 200 Rd. i Skifte-Omkostninger, men Bedkommende kun har 50 Rd. og Skifteforvalteren endelig, efter længere Prutten frem og tilbage, lader sig nøie med disse 50 Rd., saa forekommer det mig dog at være soleklart, at her er en Uretfærdighed tilstede. Hvad dernæst de Umyndiges Midler angaaer, da forekommer det mig temmelig misligt, at Lovgivningen befaler, at disse skulle indfattes i Overformynderiet, uden tillige at lade Staten være forpligtet til at garantere disse Midler; thi det er jo dog aabenbart, at, naar Bedkommende enten gjør Fallit eller løber bort med Kassen, saa er der jo ingen, hvortil de Umyndige eller disses Børgere kunne henvende sig for at faae deres Krav erstattet. Overhovedet antager jeg, at Forvaltningen af Skiftevesenet burde henlægges under de communale Autoriteters Bestyrelse, og at Ingen herfor skulde nyde anden Betaling end en Godtgjørelse for den dermed forbundne Uleilighed. Skulde Staten have nogen Indtægt af sine Under-saatters Formue, saa mener jeg, at dette burde skee igjennem en paa retfærdige Principer bygget Formue- og Indkomstskatlov, men ikke saaledes som her, hvor man beskatter, ikke

den virkelige, men den indbildte Formue; thi det er dog aabenbart, at, naar man beregner Procenterne efter Brutto og ikke efter Netto, saa beskatter man en Formue, som de Paa-gjældende ikke ere i Besiddelse af. Efter disse almindelige Bemærkninger, skal jeg tillade mig at spørge: Agter den høitagtede Justitsminister til næste Sæsson at foreslagge et Lovudkast, angaaende en Reform i det bestaaende Skiftevesen, navnlig hvad Sportelreglementet og Skifteforvaltningen angaaer?

Justitsministeren: Det maa vistnok indrømmes, at de Beføstninger, som ere forbundne med det offentlige Skifte, i mange og maaskee endog de fleste Tilfælde, ere usforholdsmæssig høie, forsaavidt man betragter Sportlerne som en Betaling for Skiftebehandling; men det maa vel erindres, at Dommerne udenfor Kjøbenhavn ere henviste til at have deres Hovedindtægter af Skifte- og Auctionsvæsenet, og som Følge heraf er det, at Sportlerne af disse Forretninger ere blevne saa høie, at de ikke staae i passende Forhold, hvis man vil betragte dem som Betaling for disse enkelte Forretninger. Den nysnævnte factiff bestaaende Tilstand medfører imidlertid, at man ikke, saavidt jeg kan skjønne, kan foretage nogen Reform i Sportellovgivningen, hvad Skifter angaaer, naar man ikke samtidig dermed anviser Dommerne udenfor Kjøbenhavn andre Indtægtskilder. Ja, kunde der udvirktes faste Gager for Underdommerne, saa vilde jo det hele Spørgsmaal falde bort, og der var da god Anledning til at foretage en almindelig Reform med Hensyn til Sportelvasenet. Forøvrigt er Skifte- og Sportelvasenet ikke afhængigt af det større eller mindre Arbejde, som Skifteforvalteren har i Boet, og jeg veed saaledes ikke, hvortil den ærede Forespørger egentlig sigter, naar han siger, at Skifteforvalterens Interesse ofte staaer i Strid med Boets, ligesom jeg heller ikke veed, hvad hans Mening var, naar han omtalte, at der fra Først af kunde være fordret et Gebyr, som Skifteforvalteren senere havde erklæret sig villig til at nedsætte; thi der er ved Lovgivningen fastsat visse Procenter af Boets Masse, som tilfalde Skifteforvalteren, og, naar Boet skal ekstraheres, og ikke bliver sluttet, saa at de